

III nivå 3

• danska / svenska
• Kim Sandvad West
• Meghan Judge
• Lindwile Matshikiza

Äsnебарнет

Æselbarn

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Englund-Sarkrees (sv)

Översatt av: Kim Sandvad West (da), Helena

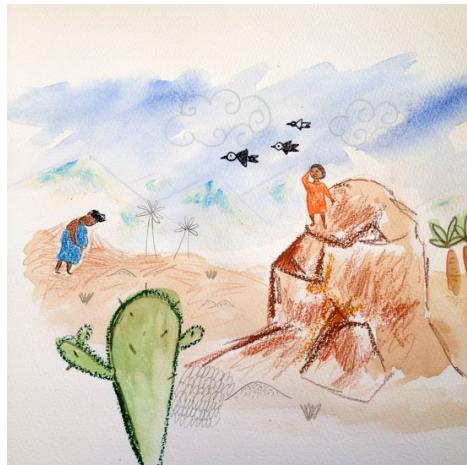
Illustrerad av: Meghan Judge

Skrivet av: Lindwile Matshikiza

Æselbarn / Äsnебарнет

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons
Erkännande 4.0 Internasjonal lisens.
[https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed\(sv\)](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed(sv))

Det var en lille pige, der først så den mystiske skikkelse i
det fjerne.

...

Det var en liten flicka som först såg den mystiska
gestalten i fjärran.

När gestalten kom närmare så hon att det var en
höggravid kvinda.

...

Da skikkelesen kom närmere, så hun, att det var en
höggravid kvinde.

Genert, men modig bevægede den lille pige sig nærmere kvinden. "Vi må beholde hende hos os," besluttede den lille piges folk. "Vi kan holde hende og hendes barn i sikkerhed."

...

Blyg men modig gick den lilla flickan närmare kvinnan. "Vi måste låta henne stanna hos oss", bestämde den lilla flickans folk. "Vi kommer att skydda henne och hennes barn."

Æselbarnet og hans mor er vokset sammen og har fundet mange måder at leve side om side på. Langsomt er andre familier begyndt at bosætte sig omkring dem.

...

Åsnan och hans mamma har växt ihop och hittat många sätt att leva sida vid sida på. Sakta har andra familjer bosatt sig överallt runt omkring dem.

Barnet föddes inom kort. „Krystal Hamta filter! Vatten!
Kerryyystta!“
Barnet föddes inom kort. „Krystal Hamta filter! Vatten!
Kerryyystta!“
...
Barnet var snart på väg. „Pres!“ „Hent træpper!“ „Vand!“
„Preesssll!“

A sna hittade sin mamma, ensam och sörjande sitt
försunna barn. De stirrade på varandra en lång stund.
Och sedan kramade de varandra mycket hårt.
...
Esel fannit sín mor i sorg över sít mistede barn. De sá
leunge på hinanden. Og så gav de hinanden et stort knus.

Men da de så babyen, sprang alle chokerede tilbage. "Et æsel?!"

...

Men när de såg bebisen hoppade de tillbaka av chock. "En åsna?!"

Endelig vidste Æsel, hvad han skulle gøre.

...

Åsna visste äntligen vad han skulle göra.

... hæde molnen forsvarnigt til sammans med hans vän, den gamla mannen.

...

... var skyerne väck, og det var hans ven, den gamla mand, og så.

Alla bördade gråla. "Vi sa att vi skulle skydda mor och barn, och det är det vi kommer att göra", sa en del. "Men de kommer att förora med sig olycka!", sa andra.

...

Allie begyndte at diskutere. "Vi sagde, at vi ville holde mor og barn i sikkerhed, og det vil vi gøre," sagde nogle. "Men de vil bringe uheld!" sagde andre.

Og så var kvinden alene igen. Hun spekulerede på, hvad hun skulle gøre med sit underlige barn. Hun spekulerede på, hvad hun skulle gøre med sig selv.

...

Och så blev kvinnan ensam igen. Hon undrade vad hon skulle göra med det här konstiga barnet. Hon undrade vad hon skulle göra med sig själv.

Højt oppe mellem skyerne faldt de i søvn. Æsel drømte, at hans mor var syg og kaldte på ham. Og da han vågnede op ...

...

Högt uppe bland molnen somnade de. Åsna drömde att hans mamma var sjuk och kallade på honom. Och när han vaknade...

Till slut var hon tvungen att acceptera att han var hennes barn och att hon var hans mor.
 Men till sist mätte hun acceptera, att han var hennes barn,
 og att hun var hans mor.
 . . .

En morgon bad den gamle mannen Asna att bärta honom
 till toppen på ett berg.
 . . .
 En morgon bad den gamle mand Esel om att bære ham til
 toppen af et bjerg.

Hvis barnet var blevet ved med at være lille, havde alt måske været anderledes. Men æselbarnet voksede og voksede, indtil han ikke længere kunne sidde på sin mors ryg. Og lige meget hvor meget han prøvede, kunne han ikke opføre sig som et menneske. Hans mor var ofte træt og frustreret. Nogle gange fik hun ham til at udføre dyrearbejde.

...

Om nu barnet hade fortsatt att vara lika litet hela tiden hade det kanske blivit annorlunda. Men åsnebarnet växte och växte tills han inte längre fick plats på sin mors rygg. Och hur mycket han än försökte kunde han inte bete sig som en människa. Hans mamma var ofta trött och frustrerad. Ibland tvingade hon honom att göra arbete som var menat för djur.

Æsel boede hos den gamle mand, der lærte ham forskellige ting, der kunne hjælpe ham til at overleve. Æsel lyttede og lærte, og det gjorde den gamle mand også. De hjalp hinanden, og de grinede sammen.

...

Åsna stannade kvar med den gamle mannen, som lärde honom många olika sätt att överleva på. Åsna lyssnade och lärde sig saker och det gjorde även den gamle mannen. De hjälpte varandra och skrattade tillsammans.

Forvirring och iliska byggdes upp inuti Asna. Han kunde
inte göras det ena och han kunde inte göras det andra. Han
kunde inte vara så här och han kunde inte vara så där. Han
blev så arg att han en dag sparkade ner sin mamma till
marken.

...

Forvirring och vrede voksede i Esel. Han mätte ikke görer
det ene, og han mätte ikke görer det andet. Han mätte ikke
andén māde. Han blev så vred, at han en dag sparkede sin
varre på den ene māde, og han mätte ikke være på den
mør til jorden.

Asna vaknade och upptäckte att en underrig gammal man
stirrade ner på honom. Han tittrade in i den gamle
mannens ögon och böjade att känna en glimt av hopp.

...

Esel vagnede op, stod der en underrig, gammel mand
og kiggede ned på ham. Han så ind i den gamle mand
øjne og begyndte at føle en gnist af håb.

Æsel skammede sig. Han løb væk så hurtigt, han kunne.

...

Åsna skämdes. Han började springa så långt bort så fort han kunde.

Da han holdt op med at løbe, var det blevet nat, og Æsel var faret vild. "I-ah?" hviskede han ud i mørket. "I-ah?" svarede det tilbage. Han var alene. Han rullede sig sammen til en kugle og faldt i en dyb og urolig søvn.

...

När han till slut slutade springa, var det natt och Åsna var vilse. "Iiaa, iiaa?" viskade han ut i mörkret. "Iiaa, iiaa?" ekade det tillbaka. Han var ensam. Han rullade ihop sig till en boll och föll i en djup och orolig sömn.